

บทที่ 6

ครูที่มาจากพระเจ้า

กรรมวิธี - ตอนที่ 2

วัตถุประสงค์

- เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณจะสมารถที่จะ
- สรุปกิจกรรมวิธีการสอนของพระเยซูดังต่อไปนี้
- ให้คนที่รู้แล้วสอนคนที่ยังไม่รู้
  - สอนโดยทั่วไปก่อนแล้วจึงสอนเรื่องที่เฉพาะเจาะจง
  - ใช้วัตถุสิ่งของเป็นบทเรียน
  - ใช้วิธีตั้งคำถามและให้มีการตอบ
  - ใช้คำอุปมา
  - ใช้เรื่องราวจากประวัติศาสตร์
  - ใช้ชื่อพระคัมภีร์
  - ใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกัน
  - ใช้ปัญหา
  - ใช้โอกาส

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“เมื่อเสด็จมาถึงตำบลบ้านของพระองค์แล้วก็สั่งสอนในธรรมศาลา
ของเขา จนคนทั้งหลายประหลาดใจแล้วพูดกันว่า “คนนี้สืบทอดปัญญาและฤทธิ์
มหัศจรรย์อย่างนี้มาจากไหน”” **มัทธิว 13:54**

คำนำ

คำสอนส่วนมากที่สุดของพระเยซูเป็นการสอนแบบปากเปล่า มีการบันทึกเพียงครั้งเดียวซึ่งบอกไว้ว่าพระองค์ทรงกำลังเขียนบางสิ่งอยู่ (ยอห์น 8:6)

บทเรียนมีศูนย์กลางอยู่ที่วิธีการพิเศษในการสอนแบบปากเปล่าซึ่งพระเยซูทรงใช้

ให้คนที่รู้แล้วสอนคนที่ยังไม่รู้

พระเยซูทรงใช้ให้คนที่รู้แล้วไปสอนคนที่ยังไม่รู้ พระองค์ทรงใช้คนเก่าไปแนะนำคนใหม่ พระองค์ทรงเริ่มจากความจริงที่ประชาชนรู้และเข้าใจแล้ว เพื่อวางรากพวกเขาและสอนในสิ่งที่พวกเขายังไม่รู้จัก

ตัวอย่างเช่น บ่อยครั้งที่พระเยซูทรงยกความจริงจากธรรมเนียมปฏิบัติในพระคัมภีร์เดิม แล้วจึงทรงเปิดเผยถึงความจริงใหม่ๆ (ดู มัทธิว 5:17-48)

การสอนต้องส่งผลออกมาเป็นความเข้าใจ การเปิดเผยความจริงใหม่ๆ โดยการสร้างชั้นบนสิ่งที่ผู้ฟังรู้จักกันดีอยู่แล้ว ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีเลิศเพื่อบรรลุเป้าหมายนี้

การที่เราจำเป็นต้องรู้ว่าประชาชนจะเข้าใจเรื่องราวอะไรได้ก็เพราะว่า

“เพราะว่าขณะนั้นเขาคิดอยู่ในหัวใจของเขา ดังนั้นเขาจึงเป็นเหมือนคนที่คอยหนีอยู่ข้างใน” สุภาษิต 23:7

สอนโดยทั่วไปก่อนแล้วจึงสอนเรื่องที่เฉพาะเจาะจง

พระเจ้าทรงสำแดงความรู้ในการเปิดเผยที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พระองค์ทรงสอนโดยทั่วไปก่อนแล้วจึงสอนความรู้ที่เฉพาะเจาะจง ต้องมีการเปิดเผยโดยทั่วไป แล้วจึงเพิ่มเติมรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงอีก

ตัวอย่างเช่น การบอกล่วงหน้าทั่วไปเป็นครั้งแรกถึงองค์พระผู้ช่วยให้รอดซึ่งกล่าวไว้ในปฐมกาล 3:15 ต่อจากนั้นก็เป็นที่ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมได้เขียนเอาไว้ พระเจ้าทรงเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับการเสด็จมาขององค์พระผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นๆเรื่อยๆ

ในยอห์น 6:35 พระเยซูทรงขยายความหมายของความจริงข้อนี้อีก พระองค์ทรงให้รายละเอียดเกี่ยวกับพระกายของพระองค์ในฐานะที่เป็นอาหารแห่งชีวิตซึ่งบุคคลต้องเข้าส่วนด้วยกันกับพระองค์ หากเขาเหล่านั้นต้องการมีประสบการณ์ในชีวิตนิรันดร์

พระเยซูทรงให้กระบวนการเช่นนี้ในการสอนซึ่งเป็นหลักการเรียนรู้ที่สำคัญซึ่งคุณสามารถปฏิบัติตามได้

ใช้วัตถุสิ่งของเป็นบทเรียน

พระเยซูทรงให้ใช้วัตถุสิ่งของของธรรมดาและสัญลักษณ์ง่ายๆ ซึ่งผู้ฟังของพระองค์คุ้นเคยอยู่แล้ว เพื่อที่จะสอนความจริงทางพระคัมภีร์

พระองค์ทรงใช้ดอกหญ้าในทุ่งนาและไข่นกในอากาศเพื่อที่จะสอนถึงความหวังโยของพระเจ้า (มัทธิว 6:26-30)

พระองค์ทรงใช้การประมงและการเก็บเกี่ยวพืชผลเพื่อที่จะอธิบายถึงความจำเป็นที่ต้องมีผู้ร่วมงาน เพื่อออกไปหาผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอด (ยอห์น 4:35 และมัทธิว 4:19)

พระเยซูทรงใช้ขนมปังที่แตก เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนพระกายของพระองค์ที่ต้องแตกหักและใช้เหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์แห่งพระโลหิตของพระองค์ (ลูกา 22:19-20)

พระองค์ทรงใช้การล้างเท้าให้แก่สาวก เพื่อที่จะอธิบายถึงการรับใช้ที่ถ่อมใจในการเป็นผู้นำที่ดี (ยอห์น 13:1-17)

พระเยซูทรงเรียกเด็กเล็กๆ เพื่อใช้เป็นตัวอย่างของการถ่อมใจและการวางใจซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า (มาระโก 10:13-16)

พระองค์ทรงใช้สัญลักษณ์หลายอย่าง เพื่ออธิบายถึงราชอาณาจักรของพระเจ้ารวมทั้งการใช้คำอุปมาเรื่องแหวน เมล็ดพันธุ์พืช ข้าวละมาน และข้าวสาลี เชื้อขนมปัง เมล็ดมัสตาร์ด เป็นต้น

เมื่อใช้วัตถุสิ่งของเป็นบทเรียน สิ่งเหล่านั้นต้องเป็นสิ่งธรรมดาหรือเป็นสัญลักษณ์ง่ายๆ ซึ่งนักเรียนรู้จักคุ้นเคยดีแล้ว

ใช้วิธีตั้งคำถามและให้มีการตอบ

พระเยซูทรงใช้วิธีตั้งคำถามและให้มีการตอบบ่อยครั้งในการสอนของพระองค์ หลายครั้งที่เดียวที่พระเยซูทรงถามคำถามเพื่อที่จะทำให้ผู้ฟังคิด บางครั้งพระองค์ก็ต้องการให้มีการตอบด้วย (มัทธิว 16:13-16)

แต่ในเวลาอื่นก็มี ที่พระเยซูทรงตั้งคำถามขึ้นซึ่งเป็นคำถามที่ยังไม่มีคำตอบ เพราะเป็นคำถามที่ทำให้ผู้ฟังคิดเท่านั้น และเป็นการดึงความสนใจให้ผู้ฟังทั้งหลายสรุปเอาเอง (ลูกา 10:25-37 และ มาระโก 10:17-18)

บางครั้งคำถามของพระองค์ก็อยู่ในรูปของปัญหาที่ทำให้ต้องคิด (มัทธิว 21:25-27) ในเวลาอื่นพระองค์อาจตั้งคำถามเพื่อที่จะกระตุ้นให้เกิดการคิดขึ้น (มัทธิว 5:13)

บางครั้งคำถามทั้งสั้นของพระองค์ก็เป็นคำถามล้วนๆ ทั้งชุด (มัทธิว 16:9-12)

บ่อยครั้งอีกเช่นกันที่พระเยซูทรงตอบคำถามซึ่งประชาชนถามมาโดยการตั้งคำถามอีกคำถามหนึ่ง (มัทธิว 9:14-15, 12:10-11, 15:1-3, 21:23-25)

พระเยซูทรงใช้การตั้งคำถามในวิธีต่างๆ กัน คุณสามารถใช้วิธีการเหล่านี้ด้วย

- เพื่อที่จะเสนอบทเรียน : มัทธิว 21:28
- เพื่อการติดตามผลของบทเรียน : มัทธิว 21:40
- เพื่อให้สัมผัสจิตสำนึกของผู้ฟัง : มัทธิว 23:17
- เพื่อสร้างความเชื่อ : มาระโก 8:29
- เพื่อให้สถานการณ์นั้นชัดเจนขึ้น : มาระโก 10:3
- เพื่อตำหนิการวิพากวิจารณ์ : มาระโก 2:25-26
- กระตุ้นให้คิดต่อหรือค้นคว้าต่อไป : มัทธิว 6:25-31
- พิจารณาการกระทำที่ต่างกัน : มัทธิว 9:5
- ทำให้นักเรียนเข้าใจ : มัทธิว 16:15

ครูสามารถ

- ตั้งคำถามแก่นักเรียนทั้งชั้น
- ตั้งคำถามให้นักเรียนคนเดียวตอบ

- เขียนคำถามสำหรับเรื่องที่ศึกษาหรือออกข้อสอบนักเรียนสามารถ
- ถามคำถามคุณครู
- ถามซึ่งกันและกัน
- ตั้งคำถามจากการค้นคว้าของตนเองเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้า

ต่อไปนี้เป็นข้อแนะนำบางประการซึ่งจะช่วยให้คุณตั้งคำถามที่มีประโยชน์

- ตั้งคำถามครั้งละหนึ่งคำถาม หากมากกว่าหนึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกสับสน
- หลังจากการถามคำถามออกไปแล้วคุณควรเงียบ เพื่อรอให้นักเรียนคิดเพื่อที่จะตอบ
- ตั้งคำถามทั่วไปในเรื่องเดียวกันแต่ให้เป็นคำถามที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น
- ตอบสนองคำตอบที่นักเรียนตอบออกมา นำคำตอบนั้นมาตั้งเป็นหัวข้ออภิปราย อย่าเพิ่งทำให้นักเรียนที่ตอบไม่ถูกนั้นรู้สึกเขิน
- พยายามตั้งคำถามชนิดที่ “เปิด” มากกว่า “ปิด” คำถามปิดก็คือ คำถามที่เรียกร้องให้ตอบได้ง่ายๆ ว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ซึ่งคำถามปิดแบบนี้ไม่ช่วยกระตุ้นนักเรียนให้คิดต่อเพื่อศึกษาก้าวหน้าไปข้างหน้า
- ต่อไปนี้คือตัวอย่างของคำถามปิด
  - “พระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนหรือ”
  - คำถามนี้เรียกร้องให้ตอบเพียง “ใช่” เท่านั้น
- ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของคำถามเปิด

“ทำไมพระเยซูจึงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน”

คำถามเช่นนี้เรียกร้องให้ตอบมากกว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” เพราะคำถามชนิดนี้เป็นสาเหตุให้นักเรียนคิดต่อไปเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู นักเรียนสามารถตอบสนองด้วยคำตอบมากมายเช่น

“เพราะว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่พระเจ้าทรงส่งพระองค์ให้มายังโลกนี้”

“เพราะความรักของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ในโลกทั้งมวล”

“เพื่อที่จะช่วยกู้ประชาชนให้พ้นจากความผิดบาป”

“เพื่อทำให้เราได้รับการรักษาให้หายโรค เช่นเดียวกับที่ช่วยให้เราได้รับความรอดจากความผิดบาป”

“เพราะความผิดบาปส่วนตัวของฉันนั่นเอง”

แต่ละคำถามเหล่านี้สามารถชักจูงให้ไปสู่การอภิปรายขั้นต่อไปในเรื่องราวการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูที่บนไม้กางเขนอีก

ภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทนี้ให้โอกาสสำหรับคุณที่จะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับคำถามต่างๆ ที่พระเยซูทรงใช้และวิธีที่จะตั้งคำถามในการสอนของคุณเอง

ใช้คำอุปมา

คำอุปมาก็คือเรื่องราวซึ่งใช้ยกเป็นตัวอย่างโดยนำมาจากรายการในโลกธรรมชาติ เพื่อที่จะอธิบายความจริงฝ่ายวิญญาณ

ความหมายที่แท้จริงของคำว่า “อุปมา” ก็คือ “นำมาวางไว้ข้างๆ เพื่อที่จะเปรียบเทียบ” ในคำอุปมาพระเยซูทรงใช้ตัวอย่างจากธรรมชาติ และเปรียบเทียบตัวอย่างนั้นกับความจริงทางฝ่ายวิญญาณ คำอุปมาก็คือเรื่องราวฝ่ายโลกซึ่งมีความหมายถึงเรื่องราวฝ่ายสวรรค์

บ่อยครั้งที่พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเป็นวิธีในการสอน

“พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาถึงถ้อยคำนั้น เป็นคำอุปมาอย่างนั้น หลายประการ ตามที่เขาจะสามารถฟังและเข้าใจได้” มาระโก 4:33

คำอุปมาต้องถูกนำมาอธิบายเพื่อที่จะเข้าใจได้

“และนอกจากคำอุปมา พระองค์มิได้ตรัสแก่เขาเลย แต่เมื่อฝูงคนไปแล้ว พระองค์จึงทรงอธิบายสิ่งสารพัดนั้นแก่เหล่าสาวก” มาระโก 4:34

มีโอกาสนิ่งซึ่งเหล่าสาวกถามพระเยซูว่าทำไมพระเยซูจึงสอนโดยการใช้คำอุปมา พระองค์ตรัสตอบว่า

“เพราะว่าข้อความลับลึกแห่งแผ่นดินสวรรค์ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้” มัทธิว 13:11 (ดูลูกา 8:10 ด้วย)

ประชาชนที่มีจิตใจฝ่ายวิญญาณสามารถเข้าใจคำอุปมาฝ่ายวิญญาณนี้ได้ แต่คนที่มีจิตใจเต็มไปด้วยกิเลสตัณหาไม่สามารถเข้าใจได้

“แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยวิญญาณ” 1 โครินธ์ 2:14

มนุษย์ซึ่งมีจิตใจอยู่ในฝ่ายวิญญาณก็คือคนซึ่งได้ผ่านการบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณมาแล้ว จงศึกษาใน ยอห์น บทที่ 3 สำหรับคำอธิบายถึงเรื่องประสบการณ์ของ “การบังเกิดใหม่”

คำอุปมาซึ่งพระเยซูทรงใช้สอนนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่คันทูของผู้ฟังอยู่แล้ว ฉะนั้นเมื่อคุณสอน คุณสามารถใช้คำอุปมาของพระเยซูไปสอนได้ แต่คุณก็สามารถสร้างคำอุปมาที่ทันสมัยในเรื่องที่ผู้ฟังของคุณรู้จักกันดีอยู่แล้ว

เพราะว่าเรามีวัฒนธรรมที่ต่างกัน ฉะนั้นคำอุปมาซึ่งเป็นที่เข้าใจกันดีของประชาชนในอเมริกาเหนือ อาจไม่เป็นที่เข้าใจในประชาชนชาวออสเตรเลีย ออฟริกา เอเชีย ลาตินอเมริกาและยุโรปก็ได้

ประชาชนในแต่ละกลุ่มก็มีความแตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงควรใช้คำอุปมาซึ่งเกี่ยวพันกับประสบการณ์ของเขาเหล่านั้นเอง

เพื่อศึกษาในเรื่องคำอุปมานี้เพิ่มเติมให้ดูที่ภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทเรียนนี้

ใช้เรื่องราวจากประวัติศาสตร์

เช่นเดียวกับคำอุปมา เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ก็คือเรื่องราวซึ่งมีการอธิบายความจริงทางพระคัมภีร์ ต่างกันที่ว่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์นั้นเป็นเรื่องจริงซึ่งเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้นจริง ๆ

ตัวอย่างเช่น เรื่องราวของลาซาร์สกับเศเรฐฐีเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ๆ ตามประวัติศาสตร์ ทั้งลาซาร์สและเศเรฐฐีล้วนเป็นบุคคลที่มีตัวจริงทั้งสิ้น

คุณสามารถใช้เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่พระเยซูทรงใช้ในการสอนบทเรียนของพระองค์มาอธิบายไว้ จงดูที่ภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทเรียนนี้เพื่อหาตัวอย่างเพิ่มเติมสำหรับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่พระเยซูทรงใช้สอน

คุณสามารถใช้เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่ทันสมัยได้ด้วย จงใช้ตัวอย่างจากประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณของตนเอง จงใช้กรณีที่น่าศึกษาของบรรดาผู้นำฝ่ายวิญญาณที่ทันสมัยเพื่ออธิบายความจริงทางพระคัมภีร์

ใช้ข้อพระคัมภีร์

ในยุคสมัยแห่งการรับใช้ของพระเยซู มีเพียงแต่พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเท่านั้นที่ได้เขียนไว้ พระเยซูทรงรู้จักข้อพระคัมภีร์ในภาคพันธสัญญาเดิมดีมาก และพระองค์ทรงใช้ออกไปบ่อยครั้งในการสอนของพระองค์

จงพลิกไปดูที่ภาค “เพื่อการศึกษาต่อไป” ของบทเรียนนี้และทบทวนข้อพระคัมภีร์บางข้อที่พระเยซูทรงหยิบยกเอามาอ้างจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม

เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่คุณควรใช้พระวจนะของพระเจ้าในการสอนของคุณ เพราะว่าพระคำของพระองค์เป็นสิ่งที่มีความสมบูรณ์แบบที่สุด เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทางฝ่ายวิญญาณ

“คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเรา จะไม่กลับมาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้ และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำเริญขึ้น จินห์”
อิสยาห์ 55:11

ใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่แตกต่างกัน

พระเยซูทรงใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่แตกต่างกันในการสอนของพระองค์หลายครั้งที่เดียว การเปรียบเทียบสิ่งที่แตกต่างกันอาจจะกระทำได้เมื่อสองสิ่งนั้นอยู่ตรงข้ามกันหรือแตกต่างกัน

ตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงเปรียบเทียบสิ่งที่แตกต่างกันคือ ความดีและความชั่ว ความสว่างและความมืด คนรวยและคนจน เพื่อที่จะอธิบายความจริงที่พระองค์กำลังสอน

การเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกันสามารถนำไปใช้สอนให้เห็นความแตกต่างในความจริงฝ่ายวิญญาณได้ คุณสามารถคิดตัวอย่างเองด้วยความคิดริเริ่มของคุณ หรือใช้ตัวอย่างซึ่งพระเยซูได้แบ่งปันกับสาวกของพระองค์ จงศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกันที่พระเยซูทรงใช้ในภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทเรียนบทนี้

ใช้ปัญหา

พระเยซูทรงใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เพื่อที่จะสอนบทเรียน บ่อยครั้งที่เดวิดที่เราใช้ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นของการรู้จักขบคิดอย่างแท้จริง และช่วยให้เกิดการเรียนรู้คู่กันไปด้วย

ตัวอย่างเช่น ธรรมาจารย์บางคนมีปัญหาเพราะกำลังสงสัยว่าใครเป็นผู้มีสิทธิในการยกความผิดบาปได้ (มาระโก 2:7)

พระเยซูทรงใช้คำถามแต่ละคำถามเหล่านี้ เพื่อที่จะสอนถึงความจริงฝ่ายวิญญาณอันสำคัญสำหรับตัวอย่างอื่นๆ ของการใช้ปัญหาในการสอนนั้น ให้ดูที่ภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทนี้

ใช้โอกาส

พระเยซูทรงใช้โอกาสซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์ธรรมดาในชีวิตเพื่อที่จะสอนบทเรียน พระองค์ทรงใช้โอกาสตอนที่ผู้หญิงคนนั้นกำลังมาดักน้ำที่บ่อน้ำ เพื่อที่จะสอนถึงเรื่องน้ำชำระชีวิต (ยอห์น 4)

เมื่อพระเยซูทรงถูกวิพากษ์วิจารณ์ขณะที่กำลังรับประทานอาหารกับพวกฟาริสี พระองค์ทรงใช้การวิพากษ์วิจารณ์นั้นเป็นโอกาสที่พระองค์จะสอนคำอุปมาเรื่องลูกหนี้สองคน (ลูกา 7:36-50)

จงดูภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ในบทนี้เพื่อดูตัวอย่างในเรื่องการใช้โอกาสเพื่อเป็นวิธีการในการสอนของคุณ

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ของบทนี้จากความทรงจำ

จงเขียนสรุปวิธีในการสอนซึ่งพระเยซูทรงใช้ดังต่อไปนี้

2. ให้คนที่รู้แล้วสอนคนที่ยังไม่รู้

---

3. สอนโดยทั่วไปก่อนแล้วจึงสอนเรื่องเฉพาะเจาะจง

---

4. ใช้วัตถุสิ่งของเป็นบทเรียน

---

5. ใช้วิธีตั้งคำถามและให้มีการตอบ

---

6. ใช้คำอุปมา

---

7. ใช้เรื่องราวจากประวัติศาสตร์

---

8. ใช้ข้อพระคัมภีร์

---

9. ใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกัน

---

10. ใช้ปัญหา

---

11. ใช้โอกาส

คำตอบบทที่ 6

1. “เมื่อเสด็จมาถึงตำบลบ้านของพระองค์แล้วก็สั่งสอนในธรรมศาลาของเขา จนคนทั้งหลายประหลาดใจแล้วพูดกันว่า “คนนี้สติปัญญาและฤทธิ์มหัศจรรย์อย่างนี้มาจากไหน”” มัทธิว 13:54

เปรียบเทียบคำตอบของคุณกับคำอธิบายในหน้าที่บ่งชี้ไว้ของกรรมวิธีการสอนแต่ละข้อต่อไปนี้

2. ให้คนที่รู้แล้วสอนคนที่ยังไม่รู้ หน้า 74
3. สอนโดยทั่วไปก่อนแล้วจึงสอนเรื่องเฉพาะเจาะจง หน้า 75
4. ใช้วัตถุสิ่งของเป็นบทเรียน หน้า 75
5. ใช้วิธีตั้งคำถามและให้มีการตอบ หน้า 75
6. ใช้คำอุปมา หน้า 77
7. ใช้เรื่องราวจากประวัติศาสตร์ หน้า 78
8. ใช้ข้อพระคัมภีร์ หน้า 78
9. ใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกัน หน้า 79
10. ใช้ปัญหา หน้า 79
11. ใช้โอกาส หน้า 79

เพื่อศึกษาต่อไป

กิจกรรมต่อไปนี้จะจัดไว้เพื่อจะช่วยให้สามารถศึกษาต่อไปในแต่ละหัวข้อซึ่งได้อธิบายไว้ในบทเรียนนี้แล้ว

ให้คนที่รู้แล้วสอนคนที่ยังไม่รู้

จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้เป็นข้อพระคัมภีร์ที่พระเยซูทรงใช้ให้คนที่รู้แล้วสอนที่ยังไม่รู้

มัทธิว: 5:17-48; 12:3-8,38-42; 16:5-12

มาระโก: 2:23-28; 7:9-13; 8:17-21; 10:17-20

ลูกา: 4:16-21; 6:3-5; 11:29-32; 13:1-5,15-16; 24:44-48

ยอห์น: 3:14-15; 5:33-36,46-47; 6:32-33; 7:21-24; 8:39-59; 10:34-38

สอนโดยทั่วไปก่อนแล้วจึงสอนเรื่องที่เฉพาะเจาะจง

หนึ่งในบรรดาตัวอย่างที่ดีที่สุดของการสอนโดยเริ่มจากการสอนโดยทั่วไปแล้วจึงสอนเรื่องที่เฉพาะเจาะจงก็คือ ยอห์น 6:35 พระเยซูทรงอธิบายเรื่องราวทั่วไปเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขนก่อน แล้วพระองค์จึงทรงกล่าวถึงรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงไว้ใน ยอห์น 6:35-58

ในมัทธิว พระเยซูก็ทรงให้รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ไว้ใน มัทธิว 9:43-45 แต่พวกเขาวยังไม่เข้าใจ พระองค์จึงทรงอธิบายรายละเอียดมากขึ้นใน มัทธิว 18:31-34 และในที่สุดพวกเขาก็เข้าใจเมื่อพระองค์ทรงจบการสอนในเรื่องนั้นอย่างสมบูรณ์ใน มัทธิว 22:15-23

คุณสามารถหาตัวอย่างอื่นๆ ซึ่งพระเยซูทรงใช้วิธีนี้ในการสอนของพระองค์ได้อีกไหม

ใช้วัตถุดิบของเป็นบทเรียน

จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ ซึ่งพระเยซูทรงให้วัตถุดิบของ หรือสัญลักษณ์เพื่อจะสอนความจริงฝ่ายวิญญาณ จงทำแผนภูมิเพื่อจำแนกความจริงฝ่ายวิญญาณซึ่งพระเยซูกำลังสอนหัวข้อสำหรับแผนภูมิของคุณควรจะเป็นดังต่อไปนี้

<u>วัตถุดิบของ/สัญลักษณ์</u>	<u>ข้ออ้างอิง</u>	<u>ความจริงที่พระองค์กำลังสอน</u>
จงใช้ข้ออ้างอิงต่อไปนี้เพื่อเติมลงไปแผนภูมิของคุณให้สมบูรณ์		

มัทธิว:

การหาปลา 4:19;	เกลือ 5:13;	แสงสว่าง 5:14-16;
นกในอากาศ 6:26;	ดอกหญ้า 6:28-33;	ผงธุลีและไม้ท่อนยาว 7:1-5;
ประตู 7:13-14;	สุนัขป่าและแกะ 7:15;	ผลไม้ 7:16-20;
บ้านสองหลัง 7:24-27;	สุนัขจิ้งจอกและนก 8:20;	เสื้อผ้าและเหล้าองุ่น 9:16-17;
การเก็บเกี่ยว 9:37-38;	แกะและสุนัขป่า 10:16;	นกกระจอก 10:29-31;
แอก 11:28-30;	เมล็ดพันธุ์พืชและดิน 13:1-43;	ทรัพย์สมบัติ 13:44,52;
ไข่มุก 13:45-46;	อวน 13:47-50;	พืช 15:10-14;
ลมฟ้าอากาศ 16:1-4;	เด็กเล็กๆ 18:1-6;	แกะ 18:12-14;
อูฐและเข็ม 19:23-26;	ต้นมะเดื่อ 21:18-22;	ศิลา 21:42-44;
เงินเพนนี 22:15-22;	ลูกน้ำและอูฐ 23:24;	ถั่วและขาม 23:25-26;
อุโมงฝังศพ 23:27;	แกะและแพะ 25:31-33;	ขนมปังและเหล้าองุ่น 26:26-29

<u>วัตถุดิบของ/สัญลักษณ์</u>	<u>ข้ออ้างอิง</u>	<u>ความจริงที่พระองค์กำลังสอน</u>
------------------------------	-------------------	-----------------------------------

มาระโก:

ปลา 1:16-18;	เมล็ดพืชและดิน 4;	ขนมปังและสุนัข 8:25-30;
เกลือ 9:50;	เด็ก ๆ 10:13-16;	อูฐและเข็ม 10:23-27;
เงินเพนนี 12:13-17;	ขนมปังและเหล้าองุ่น 14:22-25	

ลูคา :

ปลา 5:9-10;	เสื้อและถุงหนังใส่เหล้าองุ่น 5:36-39;
-------------	---------------------------------------

ต้นไม้ 6:43-45;	บ้านสองหลัง 6:48-49;	ดินและเมล็ดพืช 8;
การเก็บเกี่ยว 10:2;	ลูกแกะและสุนัขป่า 10:3;	แสงสว่าง 11:33-36; 11:39-40;
ถ้วยชาม;	หลุมฝังศพ 11:44;	นกกระจอก 12:6-7;
กา 12:22-24;	ดอกหญ้า 12:27-31;	ลมฟ้าอากาศ 12:54-57;
ต้นมัสตาร์ด 13:17-19;	เชื้อขนมปัง 13:20-21;	สงครามและหอคอย 14:26-33; เกลือ
14:34-35;	แกะ 15:1-7;	เหรียญเงิน 15:8-10;
เมล็ดมัสตาร์ด 17:6;	เด็ก 18:16-17;	ศิลา 20:17-18;
เงินเฟนนี 20:20-26;	ขนมปังและเหล้าองุ่น 22:19-22;	ต้นมะเดื่อ 21:29-33
ยอห์น:		
ลม 3:8;	น้ำ 4:13-14, 7:37-38;	การเก็บเกี่ยว 4:35;
แสงสว่าง 8:12, 9:5, 12:46;	คนเลี้ยงแกะ 10;	เมล็ดข้าวสาลี 12:23-24;
เถาและกิ่ง 15;	ผู้หญิงที่กำลังคลอดบุตร 16:19-21; การเลี้ยงแกะ 21:15-17;	
การล้างเท้า 13:1-7		

การตั้งคำถามและให้มีการตอบ

จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ซึ่งพระเยซูทรงใช้ในการตั้งคำถามและให้มีการตอบ ซึ่งเป็นวิธีในการสอนของพระองค์อีกประการหนึ่ง

มัทธิว: 5:13,46,47; 6:25-31; 7:3,4,9-11,16,22; 8:26; 9:4,5,15,28; 10:25,29; 11:7-9,16; 12:4,5,11,12,26,27, 29,34,48; 13:27,28,51; 14:31; 15:13,16,17,34; 16:3,8-11,13,15,26; 17:17,25; 18:12,33; 19:5,17; 20:6,13,15,21,22,32; 21:16,25,28,31,40,42; 22:12,18,22,31,32,42-45; 23:17,19,33; 24:2,45; 25:37-39,44; 26:10,40,50,53-55; 27:46

มาระโก: 2:8,9,19,25,26; 3:4,23,33; 4:13,21,30,40; 5:30,39; 6:38; 7:18,19; 8:5,12,17-21,27,29,36,37; 9:16,19,21,33,50; 10:3,18,36,38,51; 11:3,17,30; 12:9-11,15,16,24,26,35,37; 13:2; 14:6,14,37,48; 15:34

ลูกา: 2:49; 5:22,23; 6:4,9,32-34,39,41,42,46; 7:24-26,31,42,44; 8:25,30,44; 9:18,20,25,41; 10:26,36; 11:5,6,11-13,18,19,40; 12:6,14,17,20,24-26,28,42,49,51,56,57; 13:2,4,7,15,16,18,20; 14:3,5,28,31,34; 15:4,8; 16:2,3,5,7,11,12; 17:7-9,17; 18:7,8,19,41; 19:31; 20:3,4,13,15,17,23,24,41,44; 22:11,27,35,46, 48,52; 23:31; 24:17,19,26,38,41

ยอห์น: 1:38,50; 2:4; 3:10,12; 5:6,44,47; 6:5,61,62,67,70; 7:19,23; 8:10,43,46; 9:35; 10:32,34,36; 11:9,26, 34,40; 12:27; 13:12,38; 14:9,10; 16:5,19,31; 18:4,7,11,23,34; 20:15; 21:5,15-17,22,23

ใช้คำอุปมา

วิชาที่สอน

ผงธุลีและไม้ท่อนยาว

ตึกสองหลัง

เด็ก ๆ ที่นั่งกลางแดด

ลูกหนี้สองคน

ผีโสโครก

การรำพึงของเศรษฐี

ต้นมะเดื่อที่ไร้ผล

ผู้หว่าน

ข้าวละมาน

เมล็ดพืช

เมล็ดของต้นมัสตาร์ด

เชื้อขนมบึง

เทียนไข

อวน

ทรัพย์ที่ซ่อนไว้

ไข่มุกที่มีราคามหาศาล

เจ้าของบ้าน

การแต่งงาน

เสื้อที่มีรอยปะ

ขวดใส่เหล้าองุ่น

การเก็บเกี่ยว

ศัตรู

ลูกหนี้สองคนที่ล้มละลาย

ชาวสะมาเรียใจดี

ขนมบึงสามแถว

ผู้เลี้ยงแกะที่แท้จริง

ประตูที่คับแคบ

ผู้ที่ไม่เป็นแขก

งานเลี้ยงสมรส

เสื้อสำหรับสวมไปงานแต่งงาน

หอคอย (ตึก)

กษัตริย์ที่ไปสงคราม

แกะที่หลงหาย

เงินเหรียญที่หายไป

วิชาที่สอน

ข้ออ้างอิง

ลูกา 6:37-43

มัทธิว 7:24-27; ลูกา 6:47-49

มัทธิว 11:16; ลูกา 7:32

ลูกา 7:41

มัทธิว 12:43-45; ลูกา 11:24-26

ลูกา 12:16

ลูกา 13:6-9

มัทธิว 13:3-8; มาระโก 4:3-8; ลูกา 8:5-8

มัทธิว 13:24-30

มาระโก 4:26

มัทธิว 13:31,32; มาระโก: 4:31,32; ลูกา 13:19

มัทธิว 13:33; ลูกา 13:21

มัทธิว 5:15; มาระโก 4:21; ลูกา 8:16; 11:33

มัทธิว 13:47,48

มัทธิว 13:44

มัทธิว 13:45,46

มัทธิว 13:52

มัทธิว 9:15; มาระโก 2:19,20; ลูกา 5:34,35

มัทธิว 9:16; มาระโก 2:21; ลูกา 5:36

มัทธิว 9:17; มาระโก 2:22; ลูกา 5:37

มัทธิว 9:37; ลูกา 10:2

มัทธิว 5:25; ลูกา 12:58

มัทธิว 18:23-35

ลูกา 10:30-37

ลูกา 11:5-8

ยอห์น 10:1-16

มัทธิว 7:14; ลูกา 13:24

ลูกา 14:7-11

มัทธิว 22:2-9; ลูกา 14:16-23

มัทธิว 22:10-14

ลูกา 14:28-30

ลูกา 14:31

มัทธิว 18:12,13; ลูกา 15:4-7

ลูกา 15:8,9

ข้ออ้างอิง

บุตรที่สี่ผู้ชั่วร้าย	ลูกา 15:11-32
ผู้รักชาติที่ไม่สัตย์ซื่อ	ลูกา 16:1-9
หญิงม่ายที่รับเข้าไม่หยุด	ลูกา 18:2-5
ฟาริสีและเจ้าของร้านขายเหล้า	ลูกา 18:10-14
หน้าที่ของคนรับใช้	ลูกา 17:7-10
คนงานในสวนองุ่น	มัทธิว 20:1-16
ตะลันต์	มัทธิว 25:14-30; ลูกา 19:11-27
บุตรชายสองคน	มัทธิว 21:28
ชาวสวนที่เป็นฆาตกร	มัทธิว 21:33-43; มาระโก 12:1-9; ลูกา 20:9-16
ต้นมะเดื่อ	มัทธิว 24:32; มาระโก 13:28; ลูกา 21:29-30
เจ้าของบ้านที่เฝ้าระวางอยู่	มัทธิว 24:43; ลูกา 12:39
ผู้ชายที่เดินทางไกล	มาระโก 13:34
อุปนิสัยของคนใช้สองคน	มัทธิว 24:45-51; ลูกา 12:42-46
หญิงพรหมจารีสิบคน	มัทธิว 25:1-12
คนใช้ที่เฝ้าระวางอยู่	ลูกา 12:36-38
เถาองุ่นและกิ่ง	ยอห์น 15:1-6

ที่นี่จึงสร้างคำอุปมาที่ทันสมัยขึ้นเอง

1. เลือกความจริงจากพระคัมภีร์หรือบทเรียนที่คุณต้องการจะสอน
2. คิดถึงสถานการณ์บางอย่าง บางสภาพ หรือบางตัวอย่าง ซึ่งคิดว่าผู้ฟังจะเข้าใจ
3. โดยใช้ตัวอย่างนี้ จึงสร้างคำอุปมา (เรื่อง) ซึ่งอธิบายความจริงในพระคัมภีร์ที่คุณต้องการจะสอน

โปรดจำไว้ว่า: คำอุปมาต้องอธิบายความจริงที่ต้องการใช้สอน เรื่องที่ใช้เพียงเพื่อการเล่าเรื่องเท่านั้นไม่ถือว่าเป็นประสิทธิภาพ เพราะจะต้องให้เกี่ยวพันหรืออธิบายพระวจนะของพระเจ้าเป็นสำคัญ

ใช้กรณีตัวอย่างจากประวัติศาสตร์

จงศึกษาตัวอย่างต่อไปนี้ซึ่งใช้กรณีตัวอย่างจากประวัติศาสตร์ในการสอน คุณสามารถค้นหาตัวอย่างอื่นๆที่พระเยซูใช้ในการสอนได้อีกหรือไม่

เรื่องราวจากประวัติศาสตร์

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา

ลาซารัสและเศเรฐี

ข้ออ้างอิง

มัทธิว 11:7-19; ลูกา 7:24-25

ลูกา 16:19-31

ที่นี่จึงสร้างกรณีตัวอย่างจากประวัติศาสตร์ด้วยตัวคุณเอง

ลองคิดถึงเหตุการณ์ที่เป็นจริงบางประการซึ่งได้เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งสามารถอธิบายความจริงทางพระคัมภีร์ได้ ตัวอย่างเช่น คุณรู้จักใครสักคนบ้างไหมที่เขาได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดก่อนหน้าที่เขาจะเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ คุณสามารถที่จะใช้ “กรณีตัวอย่างจากประวัติศาสตร์” เช่นนี้เพื่ออธิบายถึงข่าวประเสริฐในหัวข้อว่า “วันนี้เป็นวันแห่งความรอด”

คุณมีประสบการณ์ส่วนตัวอะไรบ้างซึ่งอธิบายความจริงทางพระคัมภีร์ จงเล่า “กรณีตัวอย่างประวัติศาสตร์” ที่เป็นเรื่องราวส่วนตัวของคุณเอง (ซึ่งอาจเรียกว่า คำพยานส่วนตัวของคุณด้วย)

พยายามใช้ชีวิตของผู้นำฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในสมัยปัจจุบันเป็นกรณีตัวอย่างจากประวัติศาสตร์ได้ โดยอธิบายว่าชีวิตของเขาเหล่านั้นได้สำแดงให้เห็นความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้าอย่างไรบ้าง

ใช้ข้อพระคัมภีร์

จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ซึ่งพระเยซูทรงใช้ข้อพระคัมภีร์ในการสอนของพระองค์

เหตุการณ์ในพันธสัญญาใหม่

ข้ออ้างอิงในพันธสัญญาเดิม

มัทธิว 4:4:	เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3
มัทธิว 4:7:	เฉลยธรรมบัญญัติ 6:16
มัทธิว 4:10:	เฉลยธรรมบัญญัติ 6:13
มัทธิว 5:21:	อพยพ 20:13; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:17
มัทธิว 5:27:	อพยพ 20:14; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:18
มัทธิว 5:31:	เฉลยธรรมบัญญัติ 24:1,3
มัทธิว 5:33:	เลวีนิติ 19:12; กันดารวิถี 30:2, เฉลยธรรมบัญญัติ 23:21
มัทธิว 5:38:	อพยพ 21:24; เลวีนิติ 24:20; เฉลยธรรมบัญญัติ 19:21
มัทธิว 5:43:	เลวีนิติ 19:18
มัทธิว 9:13, 12:7:	โฮเซยา 6:6
มัทธิว 11:10:	มาลาคี 3:1
มัทธิว 13:14,15:	อิสยาห์ 6:9,10
มัทธิว 15:4:	อพยพ 20:12; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:16
มัทธิว 15:4:	อพยพ 21:17; เลวีนิติ 20:9
มัทธิว 15:8,9:	อิสยาห์ 29:13
มัทธิว 19:4:	ปฐมกาล 1:27, 5:2
มัทธิว 19:5:	ปฐมกาล 2:24
มัทธิว 19:18,19:	อพยพ 20:12-16; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:16-20
มัทธิว 21:16:	สดุดี 8:2
มัทธิว 21:42:	สดุดี 118:22
มัทธิว 21:13:	อิสยาห์ 56:7; เยเรมีย์ 7:11
มัทธิว 22:32:	อพยพ 3:6
มัทธิว 22:37:	เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5

มัทธิว 22:39:	เลวีนิติ 19:18
มัทธิว 22:44:	สดุดี 110:1
มัทธิว 26:31:	เศคาริยาห์ 13:7
มัทธิว 27:46:	สดุดี 22:1
ลูกา 22:37:	อิสยาห์ 53:12

<u>เหตุการณ์ในพันธสัญญาใหม่</u>	<u>ข้ออ้างอิงในพันธสัญญาเดิม</u>
ลูกา 23:46:	สดุดี 31:5
ลูกา 4:18:	อิสยาห์ 61:1,2
ยอห์น 10:34:	สดุดี 82:6
ยอห์น 13:18:	สดุดี 41:9
ยอห์น 15:25:	สดุดี 35:19, 69:4

ใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกัน

จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ซึ่งพระเยซูทรงใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกันในการสอนของพระองค์

มัทธิว:

บทที่ 5-7	การเทศนาบนภูเขาซึ่งพระเยซูทรงใช้การเปรียบเทียบสิ่งที่ต่างกันหลายๆ แบบ
9:12	คนสบายดี / คนเจ็บ
9:13	คนชอบธรรม / คนบาป
9:16	ผ้าเก่า / ผ้าใหม่
9:17	เหล้าองุ่นเก่า / เหล้าองุ่นใหม่
10:26	ซึ่งปกปิด / ซึ่งเปิดเผย
10:27	ความสว่าง / ความมืด
10:28	ร่างกาย / จิตวิญญาณ
10:32-33	ยอมรับ / ปฏิเสธ
10:34	สันติ / ดาบ
12:33	ต้นไม้ดี / ต้นไม้เลว
12:35	คนดี / คนชั่ว
12:37	คำซึ่งให้พันธโทษ / คำซึ่งต้องถูกปรับโทษ
13:12	คนที่มี / คนที่ไม่มี
13:13	คนที่เห็นและได้ยิน / คนที่ไม่มีโอกาสเห็นหรือได้ยิน
13:30	ข้าวสาลี / ข้าวละมาน, ดินดี / ดินไม่ดี
13:47-50	ปลาดี / ปลาไม่ดี, คนชั่ว / คนชอบธรรม
15:25	รอดชีวิต / สูญเสียชีวิต
18:23-35	คนที่ยอมให้อภัย / คนที่ไม่ยอมให้อภัย

16:19-18:18	ผูกมัด / ปลดปล่อย
19:30	คนต้น / คนท้าย
20:16	ถูกเรียก / ถูกเลือก
20:25-28	ผู้เป็นใหญ่ / คนรับใช้
21:28-30	บุตรชายที่ยอมไปทำงาน / บุตรชายที่ไม่ได้ไปทำงาน
21:42	ศิลาที่ถูกทอดทิ้ง / ศิลามุมเอก
23:11	ผู้ที่เป็นใหญ่ที่สุดคือ ผู้รับใช้
23:12	ยกตัวเองขึ้น / ถูกลดต่ำลง
23:24	ลูกน้ำ / อูฐ
23:25-28	ภายนอกและภายในของถ้วยชาม
24:40-41	คนที่ถูกรับขึ้นไป / คนที่ถูกทิ้งไว้
25:1-4	หญิงพรหมจารีที่ฉลาด / หญิงพรหมจารีที่โง่
25:29	ผู้ที่มีอยู่แล้วก็ได้ / ผู้ที่ไม่มีแต่ต้องถูกเอาไป

มาระโก

บทที่ 2:17	คนสบายดี / คนเจ็บ, คนชอบธรรม / คนบาป
2:19-20	คนที่ถืออด / คนที่ไม่ถืออด
2:21	เสื่อเก่า / เสื่อใหม่
2:22	เหล้าองุ่นเก่า / เหล้าองุ่นใหม่
2:27	วันสะบาโตมีไว้สำหรับมนุษย์ / มนุษย์มีไว้สำหรับวันสะบาโต
3:4	ควรทำความดีหรือทำความชั่วในวันสะบาโต
2:4	ดินดี / ดินเลว
4:12	เห็นและได้ยิน / ไม่เห็นแต่ได้ยิน
4:22	สิ่งซึ่งถูกซ่อนไว้ / สิ่งซึ่งถูกเปิดเผย
4:25	ผู้ที่มีอยู่แล้วจะทรงเพิ่มเติมให้อีก / ผู้ที่ไม่มีแม้ซึ่งมีอยู่ก็จะทรงเอาไปเสีย
4:31-32	เมล็ดที่เล็กที่สุด / ต้นที่ใหญ่ที่สุด
4:40	ความกลัว / ความเชื่อ
7:6-13	คำสอน / ธรรมเนียม
7:14-15	ภายใน / ภายนอก
8:33	สิ่งที่มาจากพระเจ้า / สิ่งที่มาจากมนุษย์
8:35	เอาชีวิตรอด / สูญเสียชีวิต
9:40	เป็นปฏิปักษ์ต่อเรา / เป็นฝ่ายเรา
9:50	เกลือดี / เกลือเลว
10:43-44	ผู้ที่เป็นใหญ่ที่สุด / ผู้น้อยที่สุด, ผู้เป็นใหญ่คือผู้รับใช้
11:27-33	บัพติศมาของยอห์นมาจากสวรรค์ / หรือมนุษย์
12:17	ซีซาร์ / พระเจ้า
12:27	พระเจ้าของคนตาย / พระเจ้าของคนเป็น

- 12:44 การถวายของผู้มีเงินมาก / การถวายของผู้ขัดสน
 14:38 วิญญาณจิต / เนื้อหนัง

ลูกา

- บทที่ 5:31 คนสบายดี / คนป่วย
 5:32 คนชอบธรรม / คนบาป
 5:36 เสือใหม่ / เสือเก่า
 5:37-38 เหล้าองุ่นใหม่ / เหล้าองุ่นเก่า
 บทที่ 6 มีหลายสิ่งที่แตกต่างกันในบทนี้
 7:20-21 ยอห์นผู้ให้บัพติศมา / พระเยซู
 7:47 รักมาก / รักน้อย
 8:17-18 ปิดบัง / เปิดเผย, ทรงเพิ่มเติม / ทรงเอาออก
 9:24 ได้ชีวิต / เสียชีวิต
 9:48 ผู้เล็กน้อยที่สุด / ผู้เป็นใหญ่ที่สุด
 9:56 ทำลาย / ช่วยชีวิต
 บทที่ 10 วิธีปฏิบัติตนในเมืองที่เขายอมรับคุณ / วิธีปฏิบัติเมื่อเขาไม่ยอมรับ
 11:23 อยู่ฝ่ายพระองค์ / เป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์
 11:34 ตาเดียวที่ปกติ / ตาซ้ายที่เป็นมลทิน
 11:35 ความสว่าง / ความมืด
 11:39 ภายนอกสะอาด / ภายในไม่สะอาด
 12:2-3 ซึ่งปกปิดไว้ / ซึ่งถูกเปิดเผย
 12:8-9 ยอมรับ / ปฏิเสธ
 12:47-48 ถูกเขียนน้อย / ถูกเขียนมาก
 12:51 สันติ / การแบ่งแยก
 13:9 ผลดี / ผลเลว
 13:30 คนทำย / คนตัน
 14:8-11 ถูกยกขึ้น / ถูกเหยียดให้ต่ำลง
 14:12-14 มั่งมี / ยากจน
 14:30 ตั้งต้นแต่ทำให้สำเร็จไม่ได้
 14:34-35 เกลือ / เกลือซึ่งหมดรสเค็ม
 15:4-10 หายไป / ได้พบ
 15:11-32 บุตรชายที่ดี / บุตรชายที่เลว
 16:10-12 สัตย์ซื่อในสิ่งเล็กน้อย / สัตย์ซื่อในของมาก
 16:13 นายสองฝ่าย
 16:15 เป็นที่นิยมนับถือของมนุษย์ / พระเจ้าไม่นิยมชมชอบ
 16:19-20 คนรวย / คนจน
 17:33 แสวงหาชีวิต / เสียชีวิต

17:34-36	คนหนึ่งถูกรับไป / คนหนึ่งถูกละไว้
18:10-14	ชายสองคนอธิษฐานไม่เหมือนกัน
19:12-27	ความแตกต่างในการใช้ตะลันต์ของมนุษย์
19:46	นิเวศแห่งการอธิษฐาน / ถ้ำของพวกเขา
20:17-18	ศิลาที่ถูกทิ้งไว้ / ศิลาหมุมเอก
20:38	พระเจ้าของคนตาย / พระเจ้าของคนเป็น
21:1-4	ของถวายของคนมั่งมี / ของถวายของคนยากจน
22:25-30	ผู้เป็นใหญ่ที่สุด / ผู้เล็กน้อยที่สุด
23:31	ต้นไม้เขียวสด / ต้นไม้แห้ง

ย่อหีบ

บทที่ 3:6	เกิดจากเนื้อหนัง / เกิดจากวิญญาณ
3:12	สิ่งของฝ่ายโลก / สิ่งของฝ่ายสวรรค์
3:17	มิได้มาเพื่อสาปแช่ง / แต่มาเพื่อช่วยให้อุด
3:19-21	ความสว่าง / ความมืด
4:13-14	น้ำธำรงชีวิต / น้ำธรรมชาติ
5:24	จากความตายไปสู่ชีวิต
5:29	การฟื้นคืนสู่ชีวิต / การฟื้นคืนสู่การพิพากษา
6:32-33	อาหารของโมเสส / อาหารของพระเจ้า
6:63	วิญญาณจิต / เนื้อหนัง
7:18	เกียรติของมนุษย์ / เกียรติของพระเจ้า
7:24	การตัดสินสองแบบ
8:12	ความสว่าง / ความมืด
8:23	ซึ่งเป็นของโลกนี้ / ซึ่งมีไซของโลกนี้
8:35	คนรับใช้ / บุตร
8:47	การฟัง / การไม่ยอมฟัง
9:39	ตาบอด / มองเห็น
10:1-18	ผู้เลี้ยงที่ดี / ขโมย
10:25-29	แกะของเรา / แกะของผู้อื่น
10:37-38	กระทำราชกิจ / มิได้กระทำราชกิจ
12:24-35	เอาชีวิตรอด / เสียชีวิต
12:35-36,46	ความสว่าง / ความมืด
12:47	การพิพากษา / การช่วยให้อุด
13:16	คนรับใช้ / องค์พระผู้เป็นเจ้า
14:12	กระทำกิจได้ / กระทำกิจที่ใหญ่กว่านั้นอีก
14:23-24	ประพฤติตาม / ไม่ประพฤติตาม
14:27	สันติสุขของพระเจ้า / สันติสุขของโลกนี้

15:2	องุ่นที่ออกผล / องุ่นที่ไม่ออกผล
15:15	คนรับใช้ / มิตรสหาย
15:19	ของโลกนี้ / ไม่ใช่ของโลกนี้
16:20-22	ความเศร้าโศกกลับกลายเป็นความชื่นชมยินดี
20:27	ปราศจากความเชื่อ / มีความเชื่อ
20:29	คนที่เห็นและเชื่อ / คนที่ไม่เห็นแต่เชื่อ
21:18	คำเปรียบเทียบกับเปโตรเมื่อตอนหนุ่มและตอนแก่

ใช้ปัญหา

จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้ซึ่งพระเยซูทรงใช้ปัญหาในการสอนของพระองค์

<u>บุคคล</u>	<u>ปัญหาของเขา</u>
พวกธรรมาจารย์ (มาระโก 2:7)	ใครสามารถยกความผิดบาปได้
พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี (มาระโก 2:16)	การสมาคมของพระเยซูกับเจ้าของร้านขายเหล้าและพวกคนบาป
“คนทั้งหลาย” (มาระโก 2:18)	ทำไมพวกสาวกของพระองค์จึงไม่ถืออด
พวกฟาริสี (มาระโก 2:24)	การตั้งข้อสังเกตในวันสะบาโต
พวกธรรมาจารย์ (มาระโก 3:22)	พระเยซูขับผีออกได้อย่างไร
ชาวเมืองที่คุ้นเคยกับพระองค์ (มาระโก 6:2,3)	แหล่งกำเนิดฤทธิ์อำนาจของพระเยซู
พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี (มาระโก 7:5) ตก	ทำไมพวกสาวกของพระองค์จึงไม่ปฏิบัติตามประเพณีที่ ทอดกันมา
พวกฟาริสี (มาระโก 8:11)	พวกเขาต้องการเห็นหมายสำคัญ
เปโตร, ยากอบ, ยอห์น (มาระโก 9:11)	การมาของเอลียาห์
พวกสาวก (มาระโก 9:34)	“ใครคือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด”
ยอห์นและคนอื่นๆ (มาระโก 9:38)	คนอดทนและมีใจกว้างยอมรับคนงานอื่น
พวกฟาริสี (มาระโก 10:2)	การหย่าร้าง
ขุนนางหนุ่มที่เป็นเศรษฐี (มาระโก 10:17)	การรับมรดกแห่งชีวิตนิรันดร์
ยากอบและยอห์น (มาระโก 10:37)	การได้ที่นั่งทางขวาและทางซ้ายของพระองค์
หัวหน้าปุโรหิต พวกธรรมาจารย์ และพวกผู้ปกครอง (มาระโก 11:28)	สิทธิอำนาจของพระเยซู

พวกฟาริสีและพวกเฮโรด (มาระโก 12:14)	การส่งส่วยให้แก่ซีซาร์
พวกสะดูสี (มาระโก 12:23)	การฟื้นขึ้นจากความตาย
ธรรมาจารย์คนหนึ่ง (มาระโก 12:29)	ธรรมเนียมปฏิบัติที่เป็นเอกเป็นใหญ่
เปโตร ยากอบ ยอห์นและอันดรูว์ (มาระโก 13:4)	“เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อไร”
บางคนที่ร่วมโต๊ะกับพระเยซูที่บ้านซีโมน (มาระโก 14:4)	การสิ้นเปลืองน้ำมันหอมไปเปล่าๆ
มหาปุโรหิต (มาระโก 14:61)	พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าจริงหรือ

ใช้โอกาส

จงศึกษาโอกาสต่างๆ ที่พระเยซูทรงใช้ในชีวิตของพระองค์ในการสอนบทเรียน

<u>โอกาส</u>	<u>ประโยชน์ของโอกาสนั้น</u>	<u>ข้ออ้างอิง</u>
เมื่อทรงพบบรรดาผู้ซื้อขายในพระวิหาร	การชำระพระวิหาร	มัทธิว 21:12-13; มาระโก 11:15-17
เมื่อนิโคเดมัสมาหาพระองค์	การสั่งสอนเรื่องการบังเกิดที่มาจากเบื้องบน	ยอห์น 3:1-21
เมื่อผู้หญิงชาวสะมาเรียมาถึงพระองค์	การเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่	ยอห์น 4:1-42
คนโรคเรื้อนมาหาพระองค์	การชำระชีวิตฝ่ายร่างกายให้บริสุทธิ์	มัทธิว 8:1-4; มาระโก 1:40-45; ลูกา 5:12-14
การที่เขาพากันนำชายที่เป็นง่อยมาหาพระองค์	การรักษาทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณ	มัทธิว 8:5-13; ลูกา 7:1-10
เมื่อพระองค์ทรงเห็นชายซึ่งนอนป่วยอยู่ที่สระเบธซาตา	การรักษาทางฝ่ายร่างกาย	ยอห์น 5:1-9
การบ่นว่าของพวกฟาริสีเมื่อเห็นพวกสาวกเด็ดรวงข้าวในวันสะบาโต	การสอนที่เปิดเผยความจริงของมนุษย์กับวันสะบาโต	มัทธิว 12:1-8; มาระโก 2:23-28; ลูกา 6:1-5
“เมื่อเห็นฝูงชนมากมาย”	การเทศนาบนภูเขา	มัทธิว 5 ถึง 7
เมื่อเสวยพระกระยาหารกับซีโมนซึ่งเป็นฟาริสี	ลูกหนี้สองคน	ลูกา 7:41
เมื่อมารดาและน้องชายของพระองค์มาหาพระองค์	การสอนสัมพันธภาพฝ่ายวิญญาณขั้นสูงที่สุด	มัทธิว 12:46-50 มาระโก 3:31-35; ลูกา 8:19-21

<p>เมื่อพวกสาวกถามพระองค์ว่า “ทำไมพระองค์จึงตรัสกับเขาเป็น คำอุปมา”</p>	<p>การสอนเกี่ยวกับความลึกลับของ ราชอาณาจักรพระเจ้า</p>	<p>มัทธิว 13:10-17</p>
<p>พวกสาวกทูลขอคำอธิบายเรื่อง คำอุปมาของข้าวละมาน</p>	<p>การสอนเกี่ยวกับเรื่องลูกแห่ง ความชั่วร้าย</p>	<p>มัทธิว 13:36-43</p>
<p>“ทำไมอาจารย์ของท่านจึงรับ ประทานอาหารด้วยกันกับเจ้า ของร้านขายเหล้าเล่า”</p>	<p>การสอนเกี่ยวกับคนที่สบายดี และคนเจ็บป่วย</p>	<p>มัทธิว 9:10-13</p>